

2 Editorial

3-4 Al Gore i la defensa de la Terra front a l'escalfament Global.

5-6 La despedida de un cinéfilo. Rafael López Oller

7 Excursió a Alcoi. Ricard Carbonell Garzón 3r ESO

8-9 Notícies breus. Carlos Martínez Moreno i Sergio Martínez Gamuz

10 Ficció. Jordi Crespo

11-13 Entrevista a Laura Castelló i a Rodrigo Isidro. Omar Vegas i La Redacció

14-15 Salut. Lucia Maestre Lillo

16-17 Opinió: Aaron Parres, Andrés Sepulveda i Marina Andrea Soto.

18-19 La interrupció del valencia a Sant Vicent.
Cristian Erik, Patrícia Pastor i José Luís Ribera

20 Música

21-22 Amb qui passaries aquestos Nadals.

Marta Varea, Andrea Carratalà, Borja García, Víctor Bellvert i Débora Almerara

23 El tortell de Reis. Míriam Valverde
Elaboració del torró. Victoria Sánchez

25-26 Horòscop. Paula Sánchez i Sandra Marco

27-28 Entreteniments. Celia de Haro, Lydia Morote, Martina Real i Jonatan Fuentes

29-30 Acudits i endevinalles. Rocio Martínez

31 El còmic. Miguel
Lozano

32 Publicitat: L'Almàssera. Alejandra Castelló

Models

Comencen a aparéixer els primers resultats de l'Informe Pisa referits a l'educació, i la veritat és que no deixen en molt bon lloc a Espanya, com ja havia passat en anteriors informes. Són resultats referits a l'Educació Secundària, que no tenen res a veure amb els que els nostres alumnes trauen en la Selectivitat (de 78 alumnes presentats, només tres havien estat declarats no aptes en les proves de juny del 2007). Alguns d'aquestos resultats han estat notables i des de *La Revista* hem cregut convenient entrevistar a dos protagonistes, oferint uns models que servisquen d'esperó a la resta d'alumnes.

Adéu a TV3

Segurament quan aquest número de *La Revista* arribe als lectors, TV3 ja serà història, perquè el Govern autonòmic valencià ha ordenat el cessament de les emissions digitals de TV3 al País Valencià i ha multat Acció cultural del País Valencià (ACPV) amb 300.000€.

Costa de creure que després d'estar 20 anys enganxats a aquesta cadena de Televisió, hages de canviar els teus programes favorits. En lloc de veure: *El cor de la ciutat*, *El Club*, *Polònia*, *30 minuts...* ens haurem d'acostumar a veure: *El tomate*, *El diario de Patrícia*, o *les Telenovel·les sudamericanes*, *Gran hermano...*

Podrem digerir el nou horitzó televisiu que ens espera? Segur que sí, i que una volta superat el "mono" veurem el món d'una altra manera, més real i no tan virtual.

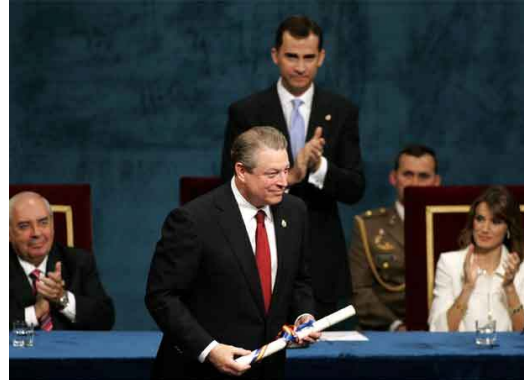
Llàstima!

Al Gore i la defensa de la Terra front a l'Escalfament Global

Antonio R. Ricarte Sabater, biòleg de la Universitat d'Alacant

Albert Arnold Gore, més conegut com Al Gore, va nàixer el 1948 a la capital dels Estats Units. Amb pare polític, va cursar estudis governamentals a la Universitat de Harvard i va servir a l'exèrcit al Vietnam. Al tornar-hi, va començar en la política i arribà a ser vicepresident del seu país natal durant el manament de Bill Clinton. Després, va intentar aconseguir la presidència sense èxit. Aquest fet el va fer tornar a l'òrbita universitària, per a donar classes de periodisme. Però prompte va centrar la seua atenció en el medi ambient. Es va interessar especialment pel fenomen de l'Escalfament Global i les seues conseqüències en el clima i la vida en la Terra i es va convertir en un dels principals divulgadors d'aquest tema. Tan implicat es veié en aquesta tasca, que a l'any 2006 realitzà una pel·lícula documental anomenada "An inconvenient truth" (una veritat incòmoda), amb la qual va escampar per tot el món el missatge del perill per a la Humanitat que suposa el Canvi Climàtic. Potser, tu mateix has vist aquesta pel·lícula, tan ben valorada per l'opinió general que va guanyar dos Òscars, va ser motiu per a traure un llibre i es va projectar a centres educatius i altres institucions arreu del món. A més a més, Al Gore està recorrent tot el Planeta per a donar conferències i participar en diversos fòrums (també a Espanya) alertant dels problemes del Canvi. Aquesta dedicació quasi completa li ha valgut el reconeixement mundial mitjançant els guardons més importants: el Premi

Nobel de la Pau i el Premi Príncep d'Astúries de Cooperació Internacional.

Aquest defensor del medi ambient ja ha donat algunes dades sobre les quals mereix la pena reflexionar: alerta que les ciutats de Shangai, Nova York, Calcuta i bona part dels Països Baixos podrien desaparèixer sota l'aigua si els gels Polars es desfan; també diu que molts glacials estan reduint-se i poden arribar a desaparèixer, cosa que faria perillar directament la vida d'un 40% dels habitants del Planeta perquè beuen de rius que es nodreixen de glacials; a més a més, comenta que hi haurà progressivament més refugiats no de guerra sinó "climàtics", que fugiran de les zones afectades pels efectes nocius del Canvi o per les lluites generades entre pobles per l'escassetat de certs recursos naturals deguda a aquest fenomen; o, per exemple, puntualitza que la societat planetària aboca a l'atmosfera 70 tones de contaminants al dia, cosa que contribueix definitivament a l'Escalfament.

Diu Al Gore alguna cosa respecte a l'Escalfament Global a l'Espanya? Sí. Augura una pujada molt significativa de les temperatures al nostre país i a l'àrea Magrebí durant aquest segle. Especifica que aquest escalfament farà l'estiu de "Doñana" (un dels espais naturals protegits més importants d'Europa) cinc setmanes més llarg que fins ara. També preveu més inundacions i onades de calor que, fins i tot, podran amenaçar la producció de raïm per a fer vi. D'aquesta manera, posa Espanya com el país europeu més vulnerable al Canvi Climàtic, és a dir, el que més possibilitats té de sofrir els seus efectes roïns. Però, per un altra banda, manté que Espanya podria lluitar eficientment contra aquest fenomen, al poder aprofitar-se més que altres països de les energies alternatives, com ara el vent o l'energia solar; fins i tot pot arribar a ser subministradora d'altres nacions.

No falten els contraris d'Al Gore, que recorden fets relacionats amb ell, oposats als fonaments de les seues xarades. Per exemple, quan va ser vicepresident, els Estats Units no van signar el protocol de Kyoto, que és el principal

acord internacional per a reduir la contaminació i, per tant, l'Escalfament Global; també va recolzar una mesura per a combatre les plantacions de droga a Colòmbia mitjançant la fumigació massiva dels camps de cultiu amb herbicides, mesura poc respectuosa amb el medi ambient i col·laboradora del Canvi Climàtic. Pot ser, aquest nord-americà està penedit del seu passat i vol rectificar el que va fer o recolzar? Pot ser, és massa catastrofista i "predicador de la fi del món"? El que és segur és que parla d'un fenomen perjudicial per al Planeta i els essers vius, inclòs l'home, i que l'activitat humana incrementa aquest fenomen; per tant, tenim alguna responsabilitat en l'assumpte, independentment que les prediccions d'Al Gore siguin més o menys greus, probables o creïbles. Humilment, crec que el més apropiat és no descuidar la qüestió, afavorir els estudis per a saber-ne més i fer tot el que es trobe a l'abast de cadascú (bones pràctiques ambientals a casa i fora) per a contribuir a la reducció de l'Escalfament Global. Per a recordar en què consisteix el Canvi Climàtic, pots consultar l'article de **La Revista** número 7.

LA DESPEDIDA DE UN CINÉFILO*

Queridos compañeros y compañeras, amigos y amigas

Cuando hace ya unos cuantos trienios (por deformación profesional el funcionario cuenta el tiempo de esta guisa) iniciaba mi andadura profesional y asistía a la despedida de algún compañero/a ,me parecía que este día era para mí como **Horizontes Lejanos**. Hoy en el que llevo recorrido un buen trecho de este **Río sin retorno** que es la vida, horizontes lejanos se ha convertido en **Adiós muchachos** ("Au revoir" les enfants para los políglotas)

No debe extrañaros estas referencias cinematográficas porque debo confesaros que mi autentica pasión no es la enseñanza sino el cine y, concretando mas, ser espectador de cine.

Por eso creo que nuestra vida profesional puede equipararse a una serie de películas inolvidables.

Si en algún momento nos sentimos tocados por la varita mágica de la **vocación**, teniendo en cuenta lo modesto de nuestra profesión, no creo que debamos ver este toque como un camino a **El Dorado** ni como unos **Horizontes de grandeza**, creo que sería más acertado pensar en **Raíces Profundas**.

Al encontrarnos por primera vez ante un grupo de alumnos tal vez nos vino a la mente **Sólo ante el peligro** o **Aterrizo como puedas**. Claro que ante alguna clase, a la que quizá sería exagerado, o no, calificar como Grupo salvaje, mas de uno ha estado tentado de gritar ¡**A mi la legión!**!. Pues impartir docencia en ellos es algo así como **Misión de audaces**.

Las sucesivas reformas educativas que venimos padeciendo nos traen a la memoria títulos como **Agárrame ese fantasma**, **Mucho ruido y pocas nueces**, **Sexo, mentiras y cintas de video** y, a los más pesimista **Código del Hampa** y, tal vez, **Titanic** o el **Hundimiento**. Verdad es que para los que en algún momento creímos en las bondades de tales reformas, la realidad fue más dura que los **400 golpes** del genial Truffaut.

¿Qué decir de las políticas retributivas del profesorado? A mi siempre me han recordado a dos peliulitas españolas: **Los tramposos** y **Atraco a las tres**. ¿Y la eterna lucha ente la administración y nuestros sindicatos? Pues, **Entre pillos anda el juego**.

Con el paso de los años tenía miedo de convertirme en **El profesor chiflado** o **Un sabio en las nubes**. Tenía miedo de que mi pregunta más repetida fuese **¿Qué me pasa doctor?**. Entonces apareció el **Bien venido Mister Marshall** de la jubilación Logse, así que decidí tomar **El último tren de Gun Hill** de esta jubilación anticipada ante la cual, como **El hombre tranquilo**, **Me siento rejuvenecer**.

Finalmente os deseo a todos que sigáis el consejo de Confucio, perdón, del director taiwanés Ang Lee, **Comer, beber, amar**.

*Paraules de comiat pronunciades pel professor Rafael López Oller en el dinar de la seua jubilació (juny del 2007)

Excursió a Alcoi d'alumnes de 3r d'ESO de l'IES S. Vicent

El passat divendres dia 16 de novembre, els alumnes de 3r d'ESO de l'IES Sant Vicent van eixir d'excursió a Alcoi visitant el seu Museu Arqueològic, i pujant fins la creu i l'ermita de Sant Cristòfol.

Ricard Carbonell Garzón 3r d'ESO

El passat divendres dia 16, alumnes de 3r d'ESO de l'IES Sant Vicent acompanyats de tres professors van visitar Alcoi.

L'excursió, organitzada pel Departament de Valencià de l'Institut, complementava el treball sobre el llibre: *Els dimonis de Pandora*, que han llegit aquest trimestre.

En l'excursió es visita el Museu Arqueològic Camil Visedo d'Alcoi, a més de la pujada a peu des del Preventori (antic hospital per a xiquets i actual residència per a la tercera edat) fins la creu i l'ermita de Sant Cristòfol, que és uns dels escenaris del llibre.

que els explicà les exposicions i alguna anècdota paral·lela per a animar-los un poc, ja que estaven tots un tant adormilats pel fred.

En acabar la visita se'ls va oferir vore un vídeo de la història d'Alcoi que alguns van acceptar amb interès.

Més tard, i quan havien esmorzat i acabat de vore el Museu, tornaren a l'autobús per pujar fins al Preventori, punt d'eixida de la petita excursió que es

va fer. L'ascensió va estar visita marcada per alguns al conflictes, però sense museu massa importància.

En la pujada alguns van demostrar que no solen anar molt d'excursió ja que van pujar seguint suposades sendes que trobaven i que no ho eren.

Una vegada dalt un grup va pujar fins la base de la creu a menjar mentre que la resta es quedava baix xarrant o descansant de la curta però cansada ascensió

En baixar, ens recollí l'autobús per a tornar a casa.

En resum, un dia diferent amb contacte amb la Natura i entretingut per a tots.

Les dones d'una aldea del Nepal envien condons als seus marits que treballen a l'estranger

Les dones d'una aldea de l'oest del Nepal estan enviant preservatius als seus marits que treballen a l'estranger per impedir que els encomanin malalties de transmissió sexual, segons ha informat la premsa nepalesa.

Les dones de l'aldea de Pang, a les muntanyes de l'oest mitjà del país, han escrit als seus marits per demanar-los que no tinguin relacions sexuals amb altres dones, però per si de cas els han enviat condons perquè, si són infidels almenys no els encomanin cap malaltia

El segurata se'n va de vacances

Nicolai el nostre segurata se n'ha anat de vacances al seu país. Ha vingut un substitut que pareix un militar, és molt seriós i no parla amb ningú.

Les dones amb corbes poden tenir fills més intel·ligents

Les dones amb corbes poden tenir fills més intel·ligents a causa de l'alt contingut d'àcid dels greixos poliinsaturats que es troben als malucs i que són de summa importància per al desenvolupament del cervell en el fetus.

D'acord amb un extracte de l'estudi difós avui, en diferents proves cognitives realitzades a fills de dones amb corbes aquests van oferir un coeficient d'intel·ligència superior al de les mares amb malucs estrets.

El fet que els nens fills de mares amb malucs amples i cintura estreta oferissin notes altes en les diferents proves d'intel·ligència a les quals van ser sotmesos va fer que William Lassek, de la Universitat de Pittsburgh, i Steven Gaulin, de Califòrnia, concloguessin que els fetus es beneficien d'un subministrament ric en àcids dels greixos poliinsaturats.

Vaga a l'institut

El dijous passat es va fer vaga a l'institut. El motiu era que volen privatitzar la universitat, però molts alumnes també la van fer perquè volien prendre un descans.

Sobretot la van seguir tots els alumnes de batxillerat, els quarts i algun tercer d'ESO

Compra un pis en una subhasta i s'hi troba l'exmestressa morta des de feia sis anys

L'amo d'un pis que s'acabava de quedar un habitatge, s'hi va trobar el cos momificat de l'antiga mestressa, morta per causes aparentment naturals fa uns sis anys. Cap veí no va trobar a faltar la dona, que en el moment de la seva mort devia tenir uns 55 anys. El procés de momificació havia aturat el de putrefacció, el cos no va desprendre cap vapor de mort i cap veí no va notar res. Les companyies del gas, de l'aigua i de la llum li van tallar el subministrament fa temps. El 2003 un jutjat de Móstoles va requerir a la policia que comprovés si el pis era habitat i finalment un banc va executar la hipoteca i va oferir l'habitatge en una subhasta per falta de pagament dels rebuts.

Un beduí haurà de pagar 46 camells per piropejar una dona d'una altra tribu

El Caire.- Un beduí d'un campament del sud del Sinaí haurà de pagar 46 camells o el seu valor equivalent, 80.000 lliures egípcies (més de 10.000 euros), per piropejar una dona d'una altra tribu, segons el diari Ajbar al Yom. Els membres del tribunal havien ordenar tallar-li la llengua, encara que a la fi li van commutar la pena a canvi dels camells.

Tanquen una professora dins de l'aula amb els alumnes.

Una professora d'Anglès de l'IES "Sant Vicent" va ser rescatada d'una classe, pel director. La professora en eixe moment estava donant classe i a uns alumnes que li van demanar la clau per obrir una altra classe no se'ls va ocórrer una altra cosa que tancar la professora amb els alumnes dins. Com que la professora no tenia claus no va poder obrir fins que el director es va adonar gràcies a les càmeres.

El alumnes que la van tancar van ser gravats per les càmeres i agafats pel director i van ser expulsats una setmana.

Foc a consergeria

L' altre dia quan vam tornar del pont de novembre a consergeria eixia fum i feia una olor molt forta a papers cremats. Segons ens han informat el personal de consergeria tot va ser per culpa d'un curtcircuit. Al dia següent no funcionaven les màquines fotocopiadores.

Arrossega amb la seva orella un helicòpter de 8 tones durant 20 segons

Pataraiia, usant només un dels seus pavellons auditius, ha estat capaç d'arrossegar un helicòpter de 8 tones durant gairebé 27 metres. La gesta ha tingut lloc a l'aeròdrom d'Alexeevka, als afores de Tiflis (Geòrgia).

Amb els seus familiars i amics fent-li costat, i després de 20 segons agònics, Pataraiia va caure al terra, i va aconseguir l'espectacular rècord.

Va "ser molt difícil i vaig estar molt nerviós. Espere en el futur, i utilitzant ambdues orelles, doblar la marca", va dir.

Una jove alemanya escapa de presó dins una maleta

Berlín.- Una jove alemanya de 19 anys ha escapat de la presó amagant-se a la maleta d'una amiga. La fugitiva es va ocultar a l'interior d'aquesta gran maleta quan la seva companya de cel·la de 17 anys va ser alliberada el divendres d'aquest centre de menors al nord-oest d'Alemanya, ha informat avui el portaveu del ministre de l'estat de Baixa Saxònia, Dennis Weilmann.

La jove simplement va sortir de l'edifici amb la seva amiga amagada al seu equipatge, ha dit Weilmann. "Els nostres empleats s'asseguraran d'inspeccionar les maletes grans amb més cura en el futur", va agregar. Cap de les dues noies no ha estat capturada. Ambdues estaven empresonades per robatori i a la fugitiva li quedaven menys de dues setmanes d'internament.

CARLOS MARTÍNEZ MORENO 3r ESO A
SERGIO MARTÍNEZ GAMUZ 3r ESO A

MOR GEORGE BUSH D'UN INFART AQUESTA MATINADA

Producció de Jordi Crespo.

Aquesta matinada, a les quatre aproximadament, ha mort George Walker Bush a causa d'un infart de miocardi, que s'ha produït, segons els metges de la clínica de Heart's hopes (Esperances del cor), a l'estrés pronunciat que portava el president aquests últims mesos. Laura Bush va reconèixer fa dues setmanes que el president estava completament aclapat i que en una ocasió havia hagut d'assistir urgentment a la clínica per dolors forts al pit i al braç esquerre. El metge cap i professional de la mencionada Clínica li va recomanar diverses vegades que, necessitava un descans pronunciat i anar a unes classes privades per al cor; però, George va deixar clar que no podia deixar el càrrec en aquests moments i que havia d'atendre els últims problemes sorgits per entre la polèmica guerra de l'Iraq.

Imatge de l'esposa del president, a la vora de la Casa blanca aquest matí.

La missa del funeral es realitzarà, segons el portaveu de la família, la setmana que ve, i assistiran grans estrelles del cinema, la música i la política. El cos del president s'enterrarà en el panteó privat de la família, "just al costat del seu pare" segons el testimoni d'una familiar

Imatge del president fa tres anys.

George W. Bush, nascut en Connecticut en 1946. Al 1992 es va presentar a les eleccions electorals de Texas i des d'ésser elegit, va anar apoderant-se de territoris fins arribar al poder de tots els Estats en 1999, on va adquirir el poder general i total, exactament igual que el seu pare anys enrere. Mesos més tard de la seva entrada en la Casa blanca molta gent el va començar a recolzar en projectes i diferents propostes, fins que l'any 2000, quan va sorprendre els ciutadans dels EEUU, enviant les tropes dels Estats Units per a l'Afganistan.

Fotografia del president, fent un comunicat en 2006.

Un any més tard, la banda terrorista d'Al Qaeda, en 2001, va produir l'atemptat de l'11-S, on van perir milers de persones. Després de l'atemptat el president va enviar les tropes a l'Iraq, on estan encara atacant. Però, no cal oblidar que sempre va ser i continuarà sent per a

molts, un gran polític d'Amèrica.

Bandera dels Estats Units.

El ministre de cultura i assumptes socials organitzarà un acte cerimonial en record de la seva memòria en el gran parc de New York "Central park", on recordaran tot el que ha fet George Bush pels Estats Units d'Amèrica els anys que ha estat en el poder. També posaran una estàtua de pedra que farà prop de quatre metres d'altura i, segons dades de l'organitzador cap, quan sigui inaugurada milers de persones podran posar flors i cartes a sota l'estàtua. També han col·locat una pantalla geganta per veure vídeos i imatges sobre la vida del governador. Ja està previst que assisteixin més de 8.500 persones a la cerimònia.

Mentre, la majoria d'americans es pregunta la famosa qüestió de "Qui agafarà el poder?" I centenars de persones es manifesten des d'aquesta matinada davant de la Casa blanca esperant respostes.

Mes de 1000 manifestants en la Casa blanca.

“Comparada amb el curs de 2n de Batxillerat, la selectivitat és una broma”

Omar Vegas i La Redacció

Laura Castelló Sabater i Rodrigo Isidro López, van ser alumnes del nostre Institut el curs passat i van traure unes notes Excel·lents durant el Batxillerat, així com en la Selectivitat.

Ha estat un vertader plaer conversar amb ells, per tal que ens explicaren la seua experiència a l'Institut, la selectivitat, la seua nova vida a la Universitat...

1. Quina carrera esteu fent ara?

LAURA. Filologia Hispànica a la Universitat de Sant Vicent.

RODRIGO. Enginyeria de Telecomunicacions a Elx.

2. Us ha costat molt d'entrar en la carrera que volíeu fer?

R. La veritat és que no, ja que la nota que demanaven per a poder entrar era d'un 5, i la nota que tenia jo era d'un

8,86. Ara bé sí que he tingut com una espècie de remordiment al veure que desperdiciava tots els punts de què disposava. M'hauria agradat donar-li'ls a algun company.

L. A mi també m'ha passat una cosa semblant, ja que amb un 5, o una nota semblant, es podia entrar a

fer la carrera de Filologia Hispànica i jo tenia un 8,51.

3. És molt diferent la vida d'estudiant d'Universitat que la d'Institut?

L. Per a mi sí. Tens molta més llibertat que a l'Institut, ja que no et controlen: si vols vas a classe i si no vols no vas. Ara hem de ser nosaltres els responsables i ho haurem de demostrar en el moment de l'examen.

R. A mi tampoc em controlen encara que som molt poquets –una vintena–, però jo crec que s'ha de treballar més que a l'Institut.

4. Us va costar molt de traure la selectivitat?

R. Comparada amb el curs de 2n de Batxillerat, la selectivitat és una broma. En algunes assignatures com Matemàtiques, Física i Dibuix t'exigeixen molt a l'Institut i després vas a selectivitat i el nivell és molt baix.

L. No. Ja que anem molt ben preparats, perquè els comentaris que fem ací són els mateixos que ixen a la Selectivitat i només has de repasar-te els esquemes el dia anterior i ja està. L'assignatura que més vaig estudiar va ser Història, però si aproves el 2n de Batxillerat, i amb bona nota, la selectivitat no és cap dificultat.

5. Pensàveu que anàveu a traure tan bones notes? (Rodrigo té una mitjana de 8,19 a la Selectivitat i Laura té un 8,51 de nota

mitjana entre l'expedient i la Selectivitat)

L. A la selectivitat jo ja m'esperava bones notes, encara que en alguna assignatura com Grec, no sé si perquè era l'últim examen de la vesprada o les ganes d'acabar, vaig punxar. Vaig traure només un 6.

R. Jo pensava que trauria bones notes, encara que no sabia exactament la nota, com tampoc m'esperava tenir Matrícula en l'expedient. Va ser una sorpresa molt agradable el dia que ens van donar les notes i el tutor ens ho va comunicar. La matrícula a la Universitat l'he tinguda debades i només he hagut de pagar 50€ d'uns 800€ que costava.

L. A mi també em va passar igual. Va ser una autèntica sorpresa i d'uns 652€ que em costava la matrícula, només n'he hagut de pagar 50€.

6. Us han dit moltes voltes que sou uns "empollons o empollones"?

R. A mi a València sí que m'ho deien, perquè treia unes notes molt més altes que la resta de la classe. Crec que m'ho deien sense mala fe, perquè eren els meus amics i a mi tampoc em molestava. A més venien a preguntar-me els seus dubtes i jo tractava d'ajudar-los sempre que podia.

L. Jo no em considere empollona. He anat en línia valenciana des que vaig començar el col·legi al *Bec de l'Aguila* i sempre hem sigut

una classe amb un bon nivell, i de fet alguns companys meus han tret també molt bones notes. Per exemple Manel Simón crec que ha tingut un 8,32 de nota final i Rubén Montes un 8,34.

7. Teniu algun truc per a traure aquests notes?

L. No deixar les coses per al final i anar al dia en totes les assignatures. En algunes assignatures com en Grec i en Llatí s'ha de practicar tots els dies.

R. A uns l'estudi se'ls pot donar millor i a altres pitjor, però el truc per a traure bones notes és estudiar.

8. Quantes hores estudiieu al dia?

R. A l'institut portava les assignatures i feia els deures al dia i estudiava un poc abans de l'examen, excepte en Història que com que teníem molt per a estudiar, havia de començar abans. Ara a la Universitat sí que li dedico tots els dies unes 2 hores.

L. A l'institut feia els deures a la vesprada i estudiava l'últim dia quasi sempre, excepte en Història. Ara des

que vaig a la Universitat estudie unes 2 hores diàries.

9. Què va ser el més difícil de la selectivitat?

L.R. Aguantar el fred que feia a les classes on ens examinàvem, ja que estava l'aire condicionat molt alt i havíem de fer els exàmens amb jaqueta.

10. Quina assignatura ha estat la més difícil a l'institut?

L. A mi la que m'ha resultat més difícil ha estat la Filosofia.

R. La que no m'agradava gens era el Dibuix de l'ESO.

11. A què dediqueu el temps lliure?

R. A mi m'agrada fer esport: futbol, córrer... També m'agrada eixir amb els amics i jugar amb la play station. Si estic estudiant m'agrada tenir l'ordinador en marxa i tenir connectat el messenger. No em molesta gens. Ah! M'ho passe molt bé amb els video-jocs.

L. M'agrada el cinema i la televisió. Ara com que estic en la foguera de Lillo Juan, vaig a assajar, fem play-backs i decorats per a la presentació.

Com menjar bè.

L'etapa entre l'**adolescència** i la vida adulta es caracteritza principalment per adquirir més autonomia. Els joves cada vegada són **més autònoms** a edats més primerenques i un dels aspectes d'aquesta autonomia és l'alimentació: cada vegada **decideixen més què menjar**. I no tan sols decideixen què menjar, sinó també on, com i quan volen menjar.

Aquesta espècie de caos alimentari pot comportar alguns desordres en l'alimentació. Això, unit a una **oferta excessiva** d'aliments, acompanyada d'un **bombardeig publicitari** exhaustiu, i afegint-hi el **culte al cos** excessiu (que ja es dona en nens de 8-9 anys), fa que l'alimentació en aquesta etapa **no sigui tan correcta com hauria de ser**, i cal recordar que els adolescents són especialment vulnerables i fàcils d'influir.

En aquesta etapa de desenvolupament i creixement està augmentant l' **obesitat**, amb tots els problemes de salut que això comporta en l'etapa adulta (diabetis, hipertensió, hipercolesterolèmia, malalties cardiovasculars...). I no hem d'oblidar els trastorns del comportament alimentari -**anorèxia i bulímia**-, que també estan molt presents.

L'alimentació monòtona és avorrida, i els joves han de conèixer la **varietat d'aliments** existent per poder portar una alimentació equilibrada sense que hi hagi dèficit de nutrients. Una ingesta de calci insuficient en aquesta etapa pot implicar el desenvolupament d'osteoporosi en l'etapa adulta, per això és necessari el consum de **2-3 racions de lactis** diàries.

Els joves cada dia són més inactius, troben l'oci a l'ordinador, als telèfons mòbils, i no hem d'oblidar la importància de l' **activitat física**. És primordial que els joves s'habituen a practicar algun tipus d'**esport**, per afavorir la salut, l'autoestima i la relació amb altres companys.

Un altre dels vicis juvenils són els **refrescos**, que afegeixen quantitats de sucre no sempre necessàries. La principal beguda ha de ser l'**aigua** (dos litres per dia). Els **snacks** (patates fregides, crispetes, galetes salades, etc.) aporten una gran quantitat d'energia innecessària; per aquesta raó cal aprendre a consumir-los amb moderació. També els agrada als joves anar a restaurants de menjar ràpid -**fast food**-, i han d'aprendre que també hi poden trobar alternatives saludables per acompanyar la pizza i les hamburgueses.

No cal ser alarmistes, no hi ha aliments bons ni dolents, però sí que hi ha aliments que s'han de consumir en més quantitat o més sovint, com ara les **fruites, verdures, llegums i peix**, que tenen una presència molt reduïda a la dieta dels joves.

Consells:

- Consumir una dieta equilibrada en la infància i la joventut és fer una inversió de salut de futur i una seguretat per al present.
- Menjar bé no significa ni menjar molt ni menjar car.

No picar entre hores, i fer tots els àpats del dia sense oblidar l'esmorzar, afavoreix el manteniment d'un pes correcte.

www.unica.es

Pàgina extreta per **Lucia Maestre Lillo**

L'anorèxia, ¿Una nova moda?

Des del món de la moda fins a les empreses de joguines s'han mobilitzat per a combatre un problema social: **l'anorèxia**.

Com tots sabem l'anorèxia és un problema que afecta els adolescents perquè es troben molt influenciats per la moda, i es preocupen molt per l'aparença. Les dones són les que més pateixen aquest problema, mentre que entre els joves pràcticament no es donen casos.

Últimament se n'ha parlat d'aquesta malaltia arran de la campanya publicitària de No-li-ta per haver presentat una fotografia d'una dona (Isabelle Caro) amb anorèxia. És la fotografia d'una dona que afirma que ha arribat a pesar 25 Kg, i que segons diu es va llevar la roba per a advertir les joves de les conseqüències d'un dels desordres alimentaris més dolents de tots: L'anorèxia.

Issabelle Caro, la model anorèxica de No-li-ta

La seua pèrdua de pes anava arrossegada per forts problemes familiars, ja que ella creia que tot era culpa seua i pensava que la pèrdua de pes era una bona forma d'agradar la gent.

També l'empresa de joguines "FAMOSA" ha contribuït a combatre la malaltia i ha creat una nova i millorada Nancy, que afirmen que té un aspecte més saludable, ja que ha guanyat pes.

Com veiem són moltes les iniciatives que s'estan prenent des de tots els àmbits, per tal de combatre aquesta malaltia, que no hauria d'afectar cap jove.

Lucia Maestre Lillo 3r ESO B

La immigració

Aarón Parres Collado, 2n Batx. B

El fenomen de la immigració i el rebuig de la societat cap a aquest col·lectiu és un tema d'actualitat, el qual el tenim a l'ordre del dia en diaris, televisió, ràdio..., en definitiva a tots els mitjans de comunicació. Des del meu punt de vista, d'un adolescent, jo crec que la culpa de la situació que pateix la immigració és, d'una banda, dels empresaris, ja que els immigrants l'única cosa que busquen és poder subsistir amb els pocs diners que tenen i després enviar la resta a les seues famílies. Per altra banda, també hi ha uns altres responsables, com són les màfies que organitzen les pasteres, a les quals també les han de donar diners perquè si no, no els permeten realitzar el viatge cap a les costes Mediterrànies.

S'ha de dir que hi ha molts tipus d'immigrants, no solament vénen immigrants en pasteres, sinó també vénen d'altres països com ara Anglaterra, Alemanya, Colòmbia, Equador o Romania. Però aquest tipus d'immigrants, els que vénen en pasteres, se'ls anomena il·legals. Jo pense que una persona no és il·legal, ningú és il·legal, és il·legal el que fan, però no tenim per què anomenar-los immigrants il·legals. A mi no m'agradaria que si haguera d'anar-me'n d'aquest país i haguera d'anar-me'n a un altre em discriminaren per ser immigrant en estat il·legal. Ací a Espanya, molta gent ha hagut d'anar-se'n a treballar a altres països fa uns anys també. A mi no m'agradaria que em digueren il·legal, i a tu?

TORNADA AL COL·LE

Els alumnes de l'I.E.S Sant Vicent comencen les classes a l'institut que, aquest any disposa de noves aules i nous professors professionals amb noves assignatures més desenvolupades.

Els alumnes la setmana passada escolliren els seus delegats:

Ací l'entrada principal de l'institut, un disseny modern i amb el sòl asfaltat

SEMPRE ESTAN ALLI

La majoria dels alumnes repetidors tenen tendència a interrompre les classes, fastidiar els alumnes que volen seguir-la i cabrejar el professorat.

Per eixe motiu l'institut compta ara amb una nova aula de càstigs.

Amb això volen evitar el fracàs escolar i que el que no donen a classe ho donen a l'aula de càstigs.

ANDRES SEPÚLVEDA, 2n ESO B

La legalitat

Marina Andrea Soto i Sogorb, 2n Batx. B

En l'article d'Isabel-Clara Simó, *La mirada*, l'autora desenvolupa el tema de la manca d'ajudes als immigrants que arriben a Espanya per a buscar una vida digna, a partir d'una notícia en la qual set jòvens moren ofegats quan anaven a ser embarcats en una llanxa de la Guàrdia Civil.

El tema que tracta l'autora em sembla molt polèmic perquè estem continuament veient casos com aquest a la televisió i als periòdics. Per una banda, tots els arguments que exposa Simó em semblen vàlids i convincents, ja que és intolerable que els responsables d'assumptes d'immigració d'Espanya no facen res per facilitar la integració de les persones estrangeres al nostre país, així com per agilitzar els tràmits de papers perquè puguin treballar i buscar-se un lloc en la nostra societat. També estic d'acord que hem de treballar tots junts per transformar la nostra societat en una altra sense racisme on hem de conviure totes les ètnies i on tots siguem iguals.

D'altra banda, crec que la solució no és deixar que la població de països del sud es trasllade als països rics. Els territoris tenen una capacitat i arribaria un moment en què els recursos naturals del nostre país no abastarien tota la població. A banda d'aquests recursos hi ha altres problemes com l'atur i l'habitatge entre d'altres, per tot això, pense que hauríem de impulsar mesures per al desenvolupament dels països pobres i posar lleis per a regular els salaris en aquests territoris perquè els empresaris no puguin abusar dels treballadors.

Altra mesura per eliminar el racisme podria ser l'aplicació de la llei aprovada a França pel president Sarkozy per la qual tots els immigrants que tinguen antecedents penals seran expulsats al seu país d'origen. Encara que sembla una mesura xenofòbica, crec que ajudaria a canviar el prejudici que molts tenim cap als immigrants perquè pensem que es dediquen a delinquir com a voltes ocorre per la marginació que pateixen. Amb aquesta llei ningú podrà dubtar de la legalitat de la persona que té al costat al pujar a l'autobús, de la que té davant a la cua del supermercat o de la que té darrere quan baixa les escales del col·legi.

La interrupció del valencià a Sant Vicent del Raspeig

Les entrevistes que llegireu són el fruit d'una unitat de quart d'ESO de l'assignatura de valencià que parla de "la llengua del 1900 al 1975". Se'ns va acudir de fer unes entrevistes per parelles que investigaren com havia evolucionat la llengua durant aquest període a Sant Vicent del Raspeig. El professor va proposar unes quantes preguntes i els alumnes completarien el qüestionari, això sí, amb preguntes de caràcter sociolingüístic que donaren informació sobre l'evolució dels usos del valencià durant els primers setanta-cinc anys del segle XX. Per tant els entrevistats havien de tindre almenys cinquanta anys. Amb aquestes condicions, un bloc de notes o una gravadora i ganes de treballar van obtenir, entre d'altres, aquests tres testimonis:

1. Quina llengua s'usava a l'escola?

S'usava el castellà. El parlàvem perquè ens obligaven els professors.

2. Quina llengua s'usava a la família?

En ma casa el meu pare parlava valencià, però la meua mare parlava... bé, parla en castellà.

3. Quina llengua s'utilitzava amb els amics?

Normalment parlàvem el valencià. Però quan els policies anaven a prop el castellà. Ho havíem de fer per la dictadura que prohibia parlar el valencià.

4. Els fills i els néts han parlat el valencià?

Quan érem uns nanos els nostres pares ens parlaven en castellà per a defensar-nos. Però a partir dels 5 anys en valencià.

5. Si els fills o els néts han canviat de llengua, per què creu que ha passat això?

Per què parlant el castellà hi ha més llibertat.

6. Estava ben vist parlar en valencià?

No, si parlaves en valencià a un professor et castigava i et tractava com un maleducat i ignorant. Per exemple: quan anaves a Benidorm i parlaves valencià significava que eres un *poblerí, atrasat*.

7. Ha tingut algun problema per parlar valencià a l'escola?

Home clar que sí. Com ja t'he dit abans ens castigaven i a més a més ells ens parlaven en castellà.

8. Ara, com es considera, segons la seua opinió, la llengua valenciana?

Ara jo crec que bé. I ja no es castiga per parlar en valencià. Jajajaj.....

9. Quin futur creus que tindrà la llengua valenciana?

El futur de la nostra llengua depén de cada un de nosaltres i de la importància que li donem

10. Vosté creu que es pot considerar la llengua catalana filla de la valenciana?

Jo crec que sí.

Entrevista de Cristian Erik Torrens Moza 4t C:

1. **Quina llengua s'usava a l'escola?** El castellà.
2. **Quina llengua usaves amb la família?** El castellà.
3. **Quina llengua s'utilitzava amb els amics?** El castellà i valencià
4. **Els teus fills i néts han parlat valencià?** Sí.
5. **Si els fills o el néts han canviat de llengua per què creus que ha passat això?**
Perquè la meua mare parlava valencià amb totes les persones menys amb mí, això va fer que la meua llengua materna fóra el castellà i que els meus fills ara parlen castellà.
6. **Estava ben vist parlar valencià? Per què?** No, perquè no era la llengua oficial.
7. **Has tingut algun problema a l'escola o algun lloc per parlar valencià?** No, mai.
8. **Per què creus que és necessari parlar valencià en tota la Comunitat Valenciana?**
Perquè si no aquest idioma s'acabarà per no parlar.
9. **Creus que el valencià hauria de ser optatiu en les escoles?**
No, perquè aquesta comunitat és bilingüe i no tenim per què menysprear un dels idiomes. Si el castellà no es optatiu el valencià tampoc.
10. **Creus que és necessari que els xiquets que arriben d'altres països estiguen obligats a estudiar valencià, tenint en compte que mai l'havien escoltat abans?**
Sí, perquè si vénen a la Comunitat Valenciana sí que s'han d'adaptar als nostres costums socials.

Entrevista de Patricia Pastor Correas i Laura Maria Compañ Gabucio 4t C:

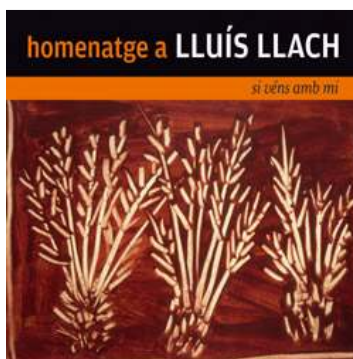
1. **Quina llengua s'usava a l'escola?** A l'escola parlaven en castellà sobretot en les monges.
2. **Quina llengua s'usava amb la família?** El valencià.
3. **Quina llengua utilitzava amb els amics?** El valencià i actualment també.
4. **Els fills i els néts han parlat en valencià?**
Amb la filla en valencià i després per un problema que van tindre a l'escola que no la deixaven parlar valencià i li deien que estava mal vist i per això amb els dos fills els va parlar en castellà i els néts en castellà.
5. **Si els fills o els néts han canviat de llengua, per què creus que ha passat això?**
Perquè estaven obligats ha parlar en castellà.
6. **Estava ben vist parlar valencià?**
Sí estava ben vist amb els valencians, però després quan van vindre els castellans estava mal vist parlar valencià perquè deien que era de mala educació parlar valencià.
7. **Has tingut algun problema per parlar en valencià?** No, cap problema.
8. **Quines classes socials parlaven valencià i quines no?**
Els que estaven bé de diners parlaven valencià però amb els fills en castellà.
9. **Es podia parlar el valencià en tots els establiments?**
Parlaven en valencià.
10. **S'escrivia valencià en els periòdics?**
Havien alguns que estaven en valencià i altres en castellà.

Entrevista de José Luís Ribera Castedo i Mauro Grasso García 4t C:

Aquest nou àlbum que acaba de publicar **Antònia Font**, és una antologia de vint temes que pretén celebrar els seus 10 anys de vida, donant-los un aire nou i diferent a les cançons de sempre. Per això les han estat acompanyats de l'orquestra simfònica de Bratislava. "El quintet d'Antònia Font fa una música fresca, desenfadada, amb lletres peculiars que parlen de robots, mecanismes, mons imaginaris i surrealistes."

Coser i Cantar, Antònia Font

31 temes conté el disc homenatge a Lluís Llach que acaba d'eixir aquest mes de desembre a la venda.

Pedro Guerra, Maria del Mar Bonet, Joan Isaac, Silvió Rodríguez, Roger Mas... són alguns dels artistes que reinterpreten alguns dels temes més coneguts del cantautor català com: *La gallineta, Laura, La madame, Que tinguem sort...*

« Aprofite les paraules per a llançar missatges : la poesia és la música de la paraula »

Àlbum en solitari de Gerard Quintana, que inclou 17 cançons: deu de la seua autoria, sis poemes musicats (de Jordi Cornuella, Núria Martínez-Vernis, Dolors Miquel i Perajaume) i una versió de Jack Brown.

Conté reflexions íntimes, cançons combatives, la denúncia dels maltractaments...

Treu Banya, Gerard Quintana

Amb qui t'agra daria passar

Marta Varea Gascón, 4t ESO
Andrea Carratalà Pérez, 4t ESO

I CAN'T GET NO SATISFACTION

<"Quan puge en el meu cotxe i eixe home de la ràdio arriba i em solta més i més informació i propaganda inútil que suposadament dispara la meua imaginació...>>

Sí, quan el Nadal arriba i amb ella tots els seus comerços, la il·lusió queda arrere, la il·lusió per compartir, la il·lusió per l'amor, la il·lusió pel que realment és el Nadal. Una il·lusió que molts s'encaboten a transformar.

El que ara ens volen fer comprendre que és: una festa comercial i totalment fora del verdader Nadal.

En totes la cadenes de televisió, en totes les revistes, en tots els mitjans de comunicació apareix eixa publicitat contaminant que intenta vendre'ns la màgia per mitjà de regals cars. Mai sabrem realment el que succeïx en Nadal. Milions de persones, de xiquets, passen el Nadal sense casa, sense menjar, i sense el més important: sense família. El més sorprenent és que molts d'ells no han perdut la il·lusió, molts senten la màgia que enxisa el Nadal, per exemple la màgia de la nit de nadal. En esta nit les mirades d'eixos xiquets s'il·luminen i en els seus ulls es veu l'esperança i la brillantor del gran Nadal. Encara que estiguen sols, sense menjar i sense sostre un calor els acull en els seus braços. Ells necessiten el nostre suport i la nostra solidaritat més que eixos regals insignificants perquè en la nit de nadal aconseguisquen la satisfacció que molts de nosaltres no valorem.

Nosaltres no podem aconseguir cap satisfacció si ells no ho aconseguixen.

I ara ens preguntem amb qui voldríem passar eixa nit tan especial. Bé, doncs nosaltres la passaríem amb ells, al seu costat, donant eixa il·lusió màgica de la nit de Nadal, perquè mai la perdran.

<<Quan estic veient la tele i arriba eixe home cantant-me que feliç que puc ser comprant-me tots eixos regals, que feliç que puc ser passant de tot...no puc aconseguir cap satisfacció, no, no ho puc aconseguir.>>

Borja García Moya - 2n Batx. C

M'agradaria passar la nit amb els meus amics i amigues i la meua núvia en una casa rural. El problema d'aquesta decisió és que em comportaria com a un membre més de la societat de consum en què vivim. En aquesta societat tan el Nadal com la nit de Cap d'Any l'únic que interessa és que gastem diners, i si no ho fem segur que ens sentirem culpables i amb remordiments.

Per tant, anime a tot el món que gaudisca de totes les nits i dies de la seua vida i que no pense que per ser l'última de l'any ha de ser perfecta. Serà perfecta perquè cadascú la passe amb qui vulga i no per gastar més.

Victor Bellvert, 3r ESO

Possiblement la passaria amb la meua família, però també és molt possible que després de les campanades me n'aniria a casa d'algun amic a passar la nit fent qualsevol cosa.

Personalment crec que açò és molt rutinari i m'agradaria anar-me'n a alguna festa o a fer una trobada d'amics en algun local...

Bé, en realitat em val el que siga per no haver de passar la nit avorrit en ma casa com em va passar fa un any.

Pel que a mi respecta no sé amb qui passaré la nit de cap d'any però no en ma casa sense res que fer.

Bon Nadal a tothom.

Débora Almenara - 1r Batx. D

Jo passaria la nit de Nadal amb els meus familiars i amb el meu noi, perquè són les persones amb qui sempre he passat tot el Nadal i les persones que sempre han estat al meu costat. Per a eixa nit el meu consell és passar-ho bé, disfrutar d'eixa nit tan màgica i especial i estar amb els nostres sers estimats.

Per a una festa de Nadal jo pense que cal anar una mica arreglats, perquè és una festa amb importància sentimental i perquè ens solem reunir amb persones i familiars nostres que fa temps que no veiem. Si haguera d'anar amb algun famós a una festa de Nadal aniria amb Josh Hartnert.

Aquesta seria la meua nit de Nadal ideal.

Tortell de Reis

INGREDIENTS:

500 g de farina
 100 g de sucre
 150 g de mantega
 20 g de llevat
 1 got de llet
 1 culleradeta de sal
 Raspadura d'una llimona
 1 ou
 Ametlles triturades
 Fruita confitada (taronja, meló, cireres, etc)

COM ES FA:

Agafa la farina i posa-la sobre la taula o el marbre com si fos un volcà amb el seu cràter. Al forat aboca-hi el llevat, el sucre, la mantega, la culleradeta de sal, la raspadura de llimona i la llet (si està a temperatura ambient, molt millor que si està freda). Amb les mans ben netes uneix els ingredients, pastant-los perquè et quede una pasta consistent però manipulable. Un truc: sabràs que la massa ja està en el seu punt, quan ja no se t'enganxe a les mans.

A continuació, fes una bola i posa-la en un bol o recipient en un lloc fresc i deixa-ho reposar unes quatre hores com a mínim. Després, agafa-la, estira-la i uneix els seus extrems, de manera que formes un anell, i posa'l en una safata que pugui anar al forn. Llavors, embolica la figureta o sorpresa que tens preparada i la fava amb una mica de paper d'alumini i introdueix-les dins la massa allà on vulgues, això sí, procura que no es vegin des de l'exterior.

El següent pas és batre un ou i amb un pinzell pintar la massa. Ja veuràs que et quedarà brillant. Empolsega la superfície amb sucre i unes ametlles triturades i posa-hi la fruita confitada. Mentre fas tot això, encén el forn i escalfa'l a 150 graus. Quan ja estiga a aquesta temperatura, introdueix la safata i deixa coure el tortell durant una mitja hora.

Quan ja estiga cuit, fes una corona de cartolina i posa-la al forat del tortell i ... ja tens el teu tortell de Reis!

Miriam Verdú Teruel, 1r ESO E

ELABORACIÓ DEL TORRÓ

INGREDIENTS:

- 1kg d'ametla crua.
- 400grs de sucre.

ELABORACIÓ:

Es torra primer l'ametla.

Es polvoritza el sucre.

Quan l'ametla està freda, es tritura el màxim possible. Es mescla el sucre i l'ametla i s'envasa en caixetes de fusta folrades de paper Kraft perquè vaja absorbint l'oli de l'ametla i el torró quede en el punt exacte d'oli. A més se li posen tovallons de paper entre caixa i caixa perquè absorbisca més.

Victoria Sánchez Padilla, 1r ESO E

Àries

Salut: tens bones defenses et recuperaràs prompte.
Amor: el teu cor fa "Boom, Boom" per eixe xic, fes-te notar que s'adone que existeixes.
Consellet: posa't un poquet de color als llavis et donarà bona cara.

Lligaràs el: **21**

Taure

Salut: aquest any vas a tindre molts alts i baixos, no voldràs llevar-te del sofà.
Amor: si això vostre no ha eixit bé és simplement que no era el teu príncep blau.
Consellet: cuida la teua boca, renta't les dents cada nit.

Lligaràs el: **23**

Bessons

Salut: el més de desembre serà boníssim per a tu.
Amor: les coses et van vent en popa, l'única pega és que hi ha moscons...
Consellet: un poquet de pintaungles queda superbé.

Lligaràs el: **28**

Càncer

Salut: no tindràs molt bona sort, però no podràs queixar-te.
Amor: pots sofrir desenganys cap al Nadal però l'amor de la família sempre ajudarà.
Consellet: mira dins teu.

Lligaràs el: **31**

Balança

Salut: cap al Nadal tots els teus mals estaran solucionats.
Amor: reconeix-ho últimament t'has portat molt malament hauràs de demanar perdó. Cap d'Any serà el millor dia
Consellet: aplica't un oli corporal després de la dutxa, et deixarà la pell molt suau.

Lligaràs el: **26**

Verge

Salut: una de les teues principals propostes per al nou any ha de ser anar al gimnàs. Evita el excessos
Amor: si no tens parella i en vols Tindre'n una el millor serà que el dia de cap d'any et poses guap@ i potser coneixeràs algú molt especial.
Consellet: porta sempre una goma per al cabell, amb el vent mai se sap com pots acabar.

Lligaràs el: **30**

Aquari

Salut: començaràs l'any amb les piles al màxim, et vindrà genial per afrontar el nou any.

Amor: només voldràs eixir, eixir, eixir; no voldràs parar de quedar amb gent.

Consellet: posa't alguna cremeta i cacau contra el fred no voldràs no poder menjar torró...

Lligaràs el: 29

Sagitari

Salut: un conegut teu tindrà un petit problema. Tot se solucionarà, i ell t'ajudarà a arreglar la casa pel Nadal.

Amor: romanços a la vista es veuen venir però cap del dos s'atrevirà.

Consellet: ves-te'n a dormir més prompte, i mare meua quines ulleres!!! t'anirà bé descansar.

Lligaràs el: 24

Lleó

Salut: et preocuparà la salut del teu cabell, ajuda't de cremes i fortificants.

Amor: sorprén la parella amb un bon regal per al Nadal sempre ajuda.

Consellet: no arribes a classe de gimnàstica queda antinatural.

Lligaràs el : 4

Escorpió

Salut: agafa energies al Nadal, les necessitaràs per a l'Any Nou.

Amor: tindràs moltes baralles, el problema és que no podeu viure separats.

Consellet: posa't cremes contra l'acne t'aniran bé.

Lligaràs el: 25

Capricorn

Salut: estàs en forma no deixes d'alimentar-te bé.

Amor: ara o mai, l'última oportunitat per a conquerir-lo.

Consellet: el dolor de gola pot ser molest però amb mel se suavitzarà.

Lligaràs el: 5

Peixos

Salut: et sentiràs un poc angoixat cap l'any nou però recorda els teus propòsits...

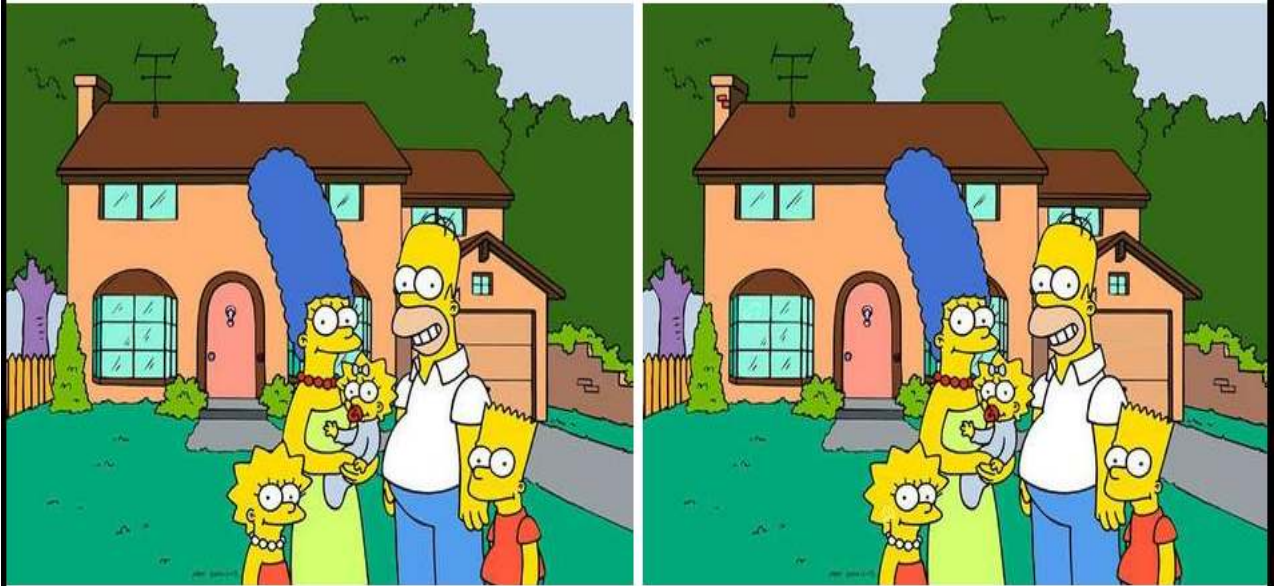
Amor: per fi ha tornat de les vacances de Nadal aprofita.

Consellet: tallar-te el cabell et donarà un canvi d'imatge.

Lligaràs l'1

Paula Sánchez i Sandra Marco, 2n ESO B

TROBA LES 7 DIFERÈNCIES

Celia de Haro Barrios
Lydia Morote Beviá

SOPA DE LLETRES

Cerca el nom de deu professors del nostre Institut que es troben amagats en aquesta sopa de lletres

E	V	A	S	Z	A	S	U	O	M
V	N	K	V	H	B	T	Y	R	A
M	N	E	G	N	G	E	T	E	R
I	C	N	D	S	T	R	N	P	I
R	A	Q	U	I	R	E	G	H	P
I	R	K	J	L	N	S	T	L	A
A	M	J	N	V	T	A	N	A	O
N	E	B	W	I	H	B	Q	H	G
F	N	J	U	A	N	I	N	D	C
G	A	S	P	A	R	B	Y	T	I

Martina Real Llinares

SUDOKU

			3					1											
					9	2			2		7		3						4
	7		5					3				4			5				
1								9			8		2	1					6
			2	4								6		8					3
3		6					5					3			7		8		
7									1	3	4						7		
6			8	5											9				1
					4							1		3				9	5

ENCREUAT

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	■									
2						■				
3								■		
4	■					■				
5	■						■			
6						■				
7								■		
8			■	■						

Horizontals

- Són sis cares figurades
- Dia de Jahvè. Irlanda gaèlica i lliure.
- Moveu, borinots himenòpters i peluts, les ales de vol brogent. L'Ulmus minor de fulles ovades i serrades, flors verdoses i fruits en sàmara.
- Llengua índia i pakistanesa, anàloga a l'hindi però influïda pel persa i amb caràcters àrabs. Un patge de joc.
- Bar anglès. Número amb què l'estat controla els ciutadans i les

ciutadanes.

- Decisiva batalla de 1348 entre Pere el Cerimoniós i els de la Unió. Part caseosa de la llet coagulada.
- Enaltiu, pondereu i destaqueu. El zirconi.
- Sobirà de l'Iran invertit. Substàncies dipositades a les xemeneies.
-

10. Verticals

- L'antimoni, en llatí stibium. S'hi bat el blat.
- Sacerdot romà que vaticinava llegint les entranyes dels animals sacrificats.
- Feta de vori o de color semblant.
- Jersei i pantalons per a fer esport i gimnàstica.
- Carrerons sense eixida.
- Base dels logaritmes neperians. Inèrcia de rotació. Matrícula de Cambodja. Europa Unida.
- Éssers suprems. Quiescent.
- Matrícula d'Indonèsia. Moviment de les aigües de la mar. Grau centesimal.
- Recerque l'enriquiment del plaer sexual.
- Aparells lluminosos de senyalització del trànsit.

Jonatan Fuentes

endevinalles

1·Una cosa redona com un plat , xip!, xap! Ja s´ha amagat ¿Què és?

2·Quina és la cosa que per tot es posa i enlloc fa nosa?

3·No m´ agrada el fred, faig tornar les orenetes i pinte els camps de verd.

4·Tinc el vestit verd, i la cara vermella , mire tot el camp amb el meu ull negre.

5·Sempre net i pentinat i cap pinta no l´ha tocat tot i que no sóc cap gat

6·Son pare no és nat i el fill corre pel terra

7·Un blanc, un ros, un negre fan via dalt del pessebre. Van sortir d´Orient i porten regals a la gent

3· primavera

5· gat

4· rosella

2· claror

1· La lluna

7· reis d'orient

6· fanyal

acudits

ACUDITS:

Quan arriba el cambrer amb la sopa, el client veu que té el dit gros a dins el plat, i li recrimina: Cambrer, com és que té el dit dins la meva sopa?

El cambrer respon:

- És que el tinc inflammat, i el metge m'ha recomanat escalfor.

EL client torna a contestar:

- I perquè no se'l fica al cul?

I per rematar la feina el cambrer diu:

- L'hi tenia abans d'agafar el seu plat, però davant els clients fa mal efecte.

La mandra és la mare de tots els vicis.
- Sí. Ara: hi ha res més respectable que la mare?

-Capità, capità, que vénen els indis!
-Són amics o enemics?
-Doncs deuen ser amics, perquè vénen tots junts i cantant...

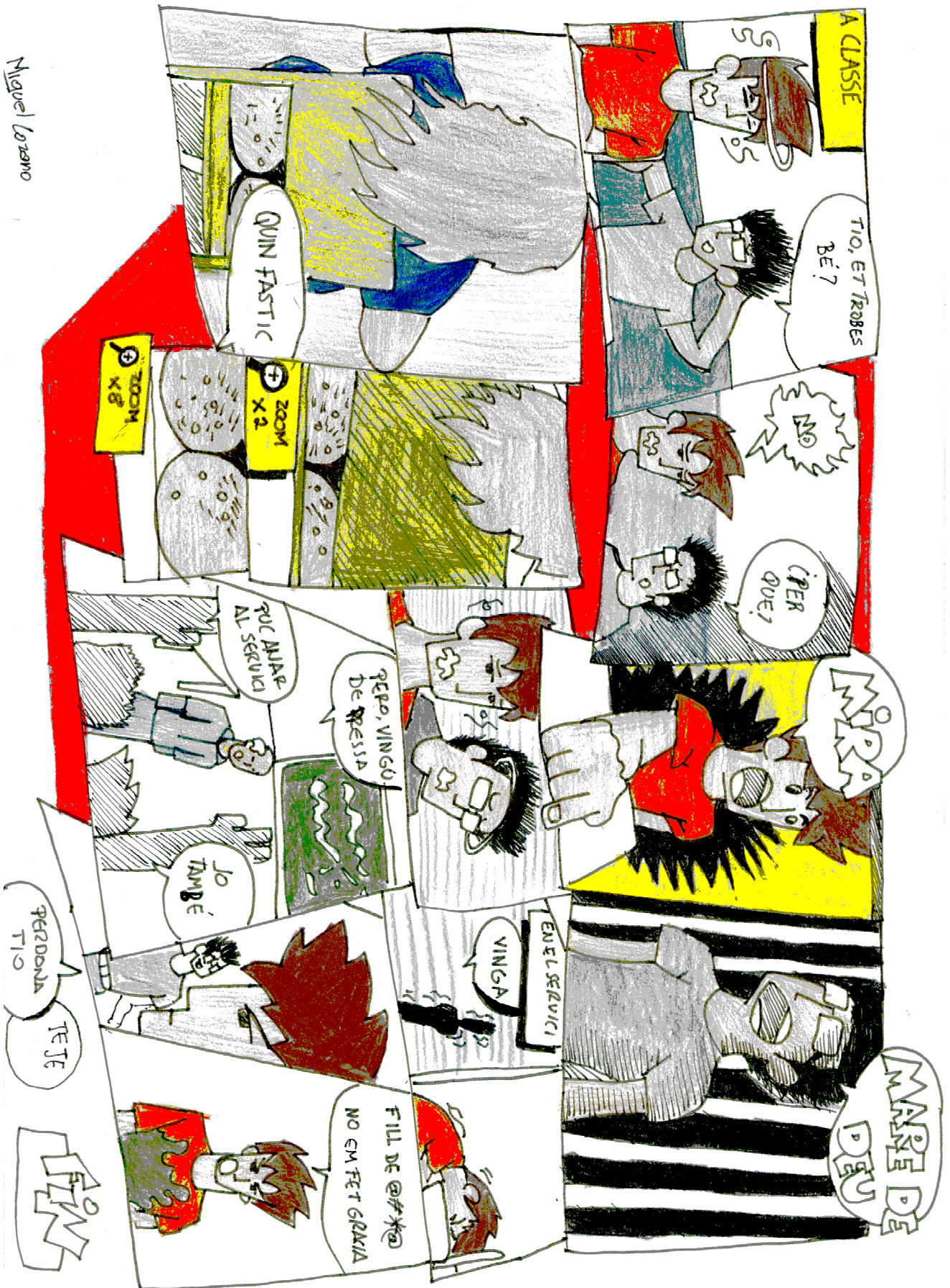
Un jove va entrar a treballar en un supermercat. El primer dia de feina, l'encarregat el va rebre amablement amb una encaixada de mans i un somriure. Li va donar una escombra mentre li deia:

- La teva primera feina serà escombrar el magatzem.
- Perdone, però jo tinc un títol universitari - va respondre el jove, tot indignat.
- Ho sent, no ho sabia - va dir l'encarregat- Aleshores, dóna'm l'escombra i t'ensenyaré com es fa.

Rocio Martínez Almanza

Miquel Lozano

L'ALMÀSSERA

Ràdio Sant Vicent

Escolta'ns dilluns de 21 a 22h

www.radiosanvicente.com

95

Alejandra Castelló Vinal 2ºA